

tisk asyl efter den regel. Jeg har bestemt ikke den opfattelse, at man bare kan gå ind og få asyl.

Med hensyn til det, som åbenbart er et kardinalpunkt lige nu, nemlig tilknytningskravets formulering, står der i lovforslaget:

»... såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.«

Spørgsmålet er så: Hvordan afgør man nu det? Jeg vil spørge modsat: Jamen hvordan har man afgjort det efter den nugældende lov? Her står der, at når den herboende person ikke har dansk indfødsret, kan denne opholdstilladelse kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Der er altså næsten ordret den samme formulering i den nugældende lov, og jeg kan da ikke se, at det blevet vanskeligere at afgøre en sådan tilknytning, siden den nugældende lov blev formuleret.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Else Theill Sørensen redegjorde for de nugældende regler, og det er jo fuldstændig rigtigt, at der gælder et tilknytningskrav for herboende udenlandske statsborgere, som ønsker familiesammenføring med en person af et andet statsborgerskab end dansk. Derfor kan man også godt med alle mulige forbehold osv. argumentere for, at tilknytningen kan være stor til et andet land end Danmark.

Men det, der undrer mig, er, at Det Konservative Folkeparti er gået ind for en ordning, hvor man som dansk statsborger – med dansk pas, med indfødsret i Danmark, med stemmeret i Danmark – alligevel kan få at vide: Du er ikke god nok til at bo her, for du har giftet dig med en forkert person. Det kan kun skyldes, at man undersøger vedkommendes forhistorie, barndom, forældre og bedsteforældre for at kunne sige: Din tilknytning til Danmark er ikke god nok. Er Det Konservative Folkeparti klar over, at en sådan regel kan være på kollisionskurs med grundloven?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Den største forskel i vores opfattelse af tilknytningskravet er noget af det, som vi diskuterede

på et møde i Integrationsministeriet allerede i startfasen, dvs. på det tidspunkt, udlændingepakken blev lanceret. Her sagde man lige præcis, at hvis det var sådan, at nogle personers opvækst, uddannelse og sproguddannelse i barndommen var foregået i f.eks. Tyrkiet, ville det betyde, at efterfølgende kunne vedkommende ikke finde ægtefæller i Tyrkiet, og tilsvarende når det gjaldt andre lande.

Det må da alt andet lige betyde, at man som dansk statsborger skal rende rundt med en liste over slyngelstater, som man ikke må finde ægtefæller i, fordi man tilfældigvis kan det sprog, der tales i de pågældende lande. Det vil sige, at jo mere international man er, jo flere sprog man taler, desto sværere er det at finde ægtefæller uden for landets grænser. Det er da en så snæver nationalistisk tankegang, at man må undre sig.

Jeg vil også spørge: Hvad skal vi gøre med Rebild, som jo plejer at være De Konservatives helt store fest, hvor efterkommere af danske udvandrere til USA med rødder i Danmark flere generationer tilbage, kommer og fester for deres historiske tilknytning til Danmark? Det må vel være et problem nu, for deres historiske tilknytning til Danmark skal vel cuttes over, på samme måde som man ønsker at cutte andre danske statsborgeres historiske tilknytning til andre lande.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg blev så forvirret over det sidste, at jeg var lige ved at glemme det første.

Til fru Elisabeth Arnold: Vi kommer ikke tilknytningskravet nærmere end at sige, at formuleringen er altså ikke væsentligt ændret. Jeg ved godt, det handler om, hvorvidt danske statsborgere kan få en ægtefælle til Danmark alene på det grundlag, at man er gift eller bor sammen med vedkommende ... nej, jeg må have det skåret ud i pap én gang til.

Jeg synes, hr. Kamal Qureshi kommer for langt ud med sin fantasien om, hvad der ikke må være tilfældet: at man ikke engang må have været på ferie i Tyrkiet for at kunne gifte sig med en tyrkisk statsborger. Og så begynder man at inddrage Rebild Bakker og den tilknytning, som efterkommere af danske udvandrere stadig har til deres forfædres hjemland. Jamen det er der da ikke nogen, der har noget imod. Der er heller ikke nogen, der har noget imod, at indvandrere til Danmark har en nær tilknytning til deres forfædres hjemland, det er bare et spørgsmål om, at